Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Εγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:		Ἐξωτερικοῦ:	
Ἐτησία	δρ. 8,—	Ἐτησία . . .	φρ. 10,—
Ἑξάμηνος . .	» 4,50	Ἑξάμηνος. . .	» 5,50
Τρίμηνος . . .	» 2,50	Τρίμηνος . . .	» 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΟ: 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 20ὸς | *Ἐν Ἀθήναις, 29 Ἰουνίου 1913* | *Ἔτος 35ον.—Ἀριθ. 31*

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΥ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. *(Συνέχεια)*

Ἕνα ἄλογον, ἀνῆκον βέβαια εἰς κάποιον ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικούς, ἦτο δεμένον εἰς ἕνα δένδρον. Ὁ Μπόμπης τὸ ἔλυσε γρήγορα, τὸ ἐκαβάλλικευσε κ' ἐπῆρε τὸν πρῶτον πλάγιον δρόμον ποῦ παρουσιάσθη ἐμπρός του.

Ὅλαι ὅμως αἱ ἔξοδοι ἦσαν ἀποκλεισμέναι. Μόλις ἔκαμεν εἴκοσι βήματα, ὁ μικρὸς προσέκοψεν εἰς μίαν ἄμαξαν κλειστήν, ποῦ ἔφραττε τὴν ἀτραπόν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχεν εἰσέλθει.

Ἀπὸ τὸ ἐδώλιον αὐτῆς τῆς ἁμάξης ἐπήδησαν ἀμέσως δύο λακέδες, οἱ ὁποῖοι εἰς νεῦμα τοῦ κυρίου των ἐχώρησαν πρὸς τὸν Μπόμπην. Τρεῖς ἀστυνομικοί, ἐξορμήσαντες τότε ἀπὸ τὸ ὄπισθεν τῆς ἁμάξης τὸν ἐπεριεκύκλωσαν.

Ἑκατέρωθεν, ἡ ἔκπληξις ἦτο ἐπίσης μεγάλη.

—Μπᾶ! μπᾶ! ἀνέκραξεν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικούς, βλέπων τὸν Μπόμπην. Τί σημαίνει πάλιν αὐτὴ ἡ ἀστειότης; Ἄρχισαν τώρα νὰ ἐκδίδουν ἐντάλματα συλλήψεως καὶ ἐναντίον παιδιῶν;

—Μπᾶ! μπᾶ! ἐψιθύρισε καὶ ὁ Μπόμπης μὲ τὴν ἰδίαν ἔκπληξιν· ὥστε ἐξεδόθη καὶ ἔνταλμα ἐναντίον μου;

—Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὑπέλαβεν ἕνας μαυροφόρος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο ἀρχηγὸς τῆς σπείρας, ὅτι ὁ μικρὸς αὐτὸς δὲν φαίνεται πολὺ ἐπικίνδυνος... Γιὰ νὰ ἰδοῦμε!

Καὶ προχωρήσας πρὸς τὸν μικρὸν Ἄγγλον, ἔβγαλε τὸ καπέλλο του καὶ, μὲ τὴν μεγαλητέραν εὐγένειαν, ἠρώτησε:

—Εἰμπορῶ νὰ μάθω, κύριε, ἂν μοῦ ἐπιτρέπετε, πρὸς ποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὁμιλῶ;

Ὁ Μπόμπης τὰ ἔχασε πρὸς στιγμήν, ἀκούσας τοιαύτην γλῶσσαν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐπερίμενε βέβαια. Σκεφθεὶς ὅμως, ὅτι ἴσως ἐπρόκειτο περὶ λάθους, ἀνέλαβε τὸ θάρρος του καὶ ἀπεκρίθη:

—Δὲν σᾶς γνωρίζω, κύριοι, καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ ἀφήσετε νὰ ἐξακολουθήσω τὸ δρόμο μου.

Ὁ μαυροφόρος ὑπεμειδίασε καὶ εἶπε:

—Δυστυχῶς, κύριε, αὐτὸ ποῦ μοῦ ζητεῖτε, εἶνε ἀδύνατον. Ἐκτὸς ἂν μοῦ ὁρκίζεσθε, ὅτι εἶσθε ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ κ. δουκὸς Λωζὲν καὶ ὅτι σκοπεύετε νὰ φύγετε τώρα διὰ τὴν Ἀγγλίαν.

Ὁ μικρὸς τζόκεϋ ἀνέπνευσε.

—Εἶμαι ὁ Μπόμπης, ἀνέκραξε περιχαρής, ἀπεσταλμένος τοῦ κ. δουκὸς Λωζὲν· σᾶς τ' ὁρκίζομαι! Εἰμπορεῖτε λοιπὸν νὰ μὲ ἀφήσετε.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἀντήλλαξαν βλέμματα συννενοήσεως· τὸ τέχνασμα εἶχεν ἐπιτύχει, ὁ μικρὸς ἔπεσεν εἰς τὰ δίκτυα

«Διαταγὴ τοῦ Βασιλέως!» (Σελ. 246, στ. γ'.)

των... Ἦτο ἐκεῖνος ποῦ ἐζήτουσαν καὶ δὲν εἶχαν παρὰ νὰ τὸν συλλάβουν. Τἆλλα δὲν ἦσαν διχή των δουλειά. Ἂν ἐκάπνισε τοῦ Βασιλέως νὰ φυλακίζῃ τώρα καὶ παιδιὰ δώδεκα χρονῶν, τί τοὺς ἔμελεν ἐκείνους;

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς σπείρας ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπην ἕνα κοντὸ ραβδὶ ἄσπρο καὶ ἤγγισε μὲ αὐτὸ τὸν ὦμον τοῦ Μπόμπη.

—Κύριε, τῷ εἶπε, μὲ τὴν ἰδίαν πάντοτε εὐγένειαν· ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως, σᾶς συλλαμβάνω!

Ὁ μικρὸς Ἄγγλος ἀπεσβολώθη.

—Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως!... ἐψιθύρισε. Δὲν ἔρχεσθε λοιπὸν ἐκ μέρους τοῦ κόμητος Μουσύ;

—Ὄχι, κύριε, ἀπεκρίθη ὁ δεύτερος ἀστυνομικός· ἐκτελοῦμεν μίαν διαταγὴν συλλήψεως καὶ φυλακίσεως, ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος... Λάβετε λοιπὸν τὸν κόπον νὰ ἀναβῆτε 's αὐτὸ τὸ ἁμάξι.

«Οἱ ἀστυνομικοί, ἐξορμήσαντες, τὸν περιεκύκλωσαν.» (Σελ. 245, στ. α').

Ταῦτα λέγων, ὁ δεύτερος ἀστυνομικὸς κατεβίβασε τὸ ἀνάβαθρον τῆς ἁμάξης καὶ ἐστάθη, εὐλαβῶς ὑποκλινὴς καὶ μὲ τὸ καπέλλο εἰς τὸ χέρι, ἐνώπιον τοῦ Μπόμπη.

Ὁ μικρὸς Ἄγγλος εἶδε τότε, ὅτι δὲν εἶχε νὰ κάμῃ ἄλλο, παρὰ νὰ ὑπακούσῃ. Ἀπεχαιρέτησε λοιπὸν μακρόθεν

«Καὶ ἡ διαταγὴ τῆς ἐκκινήσεως ἐδόθη.» (Σελ. 246, στ. α'.)

διὰ νεύματος τοὺς μικρούς του φίλους καὶ ἐπέβη τῆς ἁμάξης, ἐρωτῶν:

—Μὰ τί ἔκσμα τοῦ Βασιλέως, γιὰ νὰ μὲ φυλακίσῃ;

—Αὐτὸ δὲν μποροῦμε νὰ τὸ ξέρουμε μεῖς, ἀπεκρίθη ὁ μαυροφόρος. Τὸ χρέος μας εἶνε μόνον νὰ σᾶς ὁδηγήσωμε στὴ Βαστίλλη. Καὶ πρέπει μάλιστα νὰ φθάσωμε πρὶν βραδυάσῃ. Γρήγορα λοιπόν!

Αἱ λέξεις: *διαταγὴ φυλακίσεως, Βαστίλλη*, δὲν ἔκαμαν καὶ τόσῳ μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τὸν μικρὸν τζόκεϋ, ὁ ὁποῖος κανένα λόγον δὲν εἶχε νὰ φοβῆται τὴν τρομερὰν αὐτὴν φυλακήν, διότι ποτὲ δὲν ἔτυχε νὰκούσῃ νὰ ὁμιλοῦν περὶ αὐτῆς κατὰ τὴν βραχεῖαν του διαμονὴν εἰς τὰς Βερσαλλίας. Ἥσυχος ὅθεν, τόσον ἐκ τῆς διαβεβαιώσεως τῶν ἀστυνομικῶν, ὅτι δὲν γνωρίζουν τὸν κόμητα Μουσύ, ὅσον ἐκ τῆς ἐκτάκτου ἀβρότητος μὲ τὴν ὁποίαν τὸν μετεχειρίζοντο, ὁ μικρὸς ἐκάθησεν εἰς τὴν ἅμαξαν, λέγων:

—Τὸ κάτω-κάτω, προτιμῶ τὴ Βαστίλλη ἀπὸ τὸ μπουδρούμι τοῦ Μαύρου Πύργου!

Ἀμέσως αἱ θυρίδες ἐκλείσθησαν, ἕνας ἀστυνομικὸς ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου ἐδωλίου, οἱ ἄλλοι περιεκύκλωσαν τὴν ἅμαξαν καὶ ἡ διαταγὴ τῆς ἐκκινήσεως ἐδόθη.

Εἰς τὸν δρόμον ἀνέμενεν ὁ κόμης Μουσύ. Ὅταν εἶδε διερχομένην τὴν ἅμαξαν μὲ τὰς κατακλείστους θυρίδας, ἐμειδίασε σατανικῶς.

—Λαμπρά! εἶπε καθ' ἑαυτόν. Τώρα εἰμπορῶ νὰ κοιμοῦμαι ἥσυχος!

Καὶ κατευχαριστημένος, ἐστράφη πρὸς τὸν ἀχώριστόν του Φλωρῖνον καὶ τοῦ εἶπε;

—Πᾶμε νὰ πιοῦμε! Ἀπόψε θὰ μεθύσωμε καὶ θὰ τὸ γλεντήσωμε ὡς τὸ πρωί.

Ὅταν τὰ παιδιὰ τοῦ πορθμέως ἐπέστρεψαν εἰς τὸ σπίτι καὶ ἀνήγγειλαν ὅτι ὁ μικρὸς Ἄγγλος εἶχε φύγῃ μ' ἕνα ὡραῖο ἁμάξι, τριγυρισμένο ἀπὸ μαυροφόρους κυρίους, ποῦ τὸν ἐπροσκυνοῦσαν, ὁ μπάρμπα-Πιὲρ ὕψωσε τοὺς ὤμους καὶ ἀνέκραξε:

—Καλὰ τὸ κατάλαβα ἐγώ!.. Ὁ κατεργάρακος δὲν μᾶς εἶπε τὴν ἀλήθεια. Ἦταν παιδὶ κανενὸς μεγάλου ἄρχοντα καὶ τὸ εἶχε σκάσῃ ἀπὸ τὸ σπίτι του!..

—Κρῖμα ποῦ τὸν ξαναβρῆκαν οἱ γονεῖς του! εἶπε ἡ μικρὰ Μορίκα. Περνούσαμε τόσο καλὰ μαζί!..

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Ο ΜΠΟΜΠΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΣΤΙΛΛΗΝ

Ἡ Βαστίλλη ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΣ'.

Ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΣ', ἡ Βαστίλλη δὲν ἦτο ἡ φοβερὰ ἐκείνη φυλακή, τὴν ὁποίαν φαντάζεται καθεὶς ἀκούων μόνον τὴν λέξιν.

Δὲν εἶχεν οὔτε σιδηρᾶ κλωβία διὰ τοὺς καταδίκους, οὔτε σκοτεινὰ κελλία, οὔτε βασανιστήρια, οὔτε ὑπογείους εἰρκτὰς μὲ ἀράχνας, σαύρας καὶ ποντίκια.

«Πρὸς ποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὁμιλῶ;» (Σελ. 245, στ. 6'.)

Τέτοια πιθανὸν νὰ ἦτο ἡ Βαστίλλη τοῦ μεσαίωνος· ἀλλ' ἡ τοῦ ΙΗ' αἰῶνος, ὅπως θὰ ἴδωμεν, δὲν τῆς ὡμοίαζε διόλου.

Ἡ ἅμαξα, ἡ φέρουσα τὸν Μπόμπην, ἔφθασεν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Βαστίλλης περὶ τὴν ὀγδόην.

Διῆλθε τὴν μεγάλην θολωτὴν θύραν, χωρὶς νὰ σταματήσῃ, κ' ἐπροχώρησεν εἰς τὴν αὐλήν.

Ἐκεῖ παρουσιάσθη ἕνας φρουρὸς καὶ ἠρώτησε:

—Τίς εἶ;

Ὁ ἀστυνομικὸς ποῦ ἐκάθητο πλησίον τοῦ Μπόμπη. ἤνοιξε τὴν θυρίδα καὶ ἀπεκρίθη:

—Διαταγὴ τοῦ Βασιλέως!

Ἀπὸ τὴν ἀνοιχθεῖσαν θυρίδα, ὁ μικρὸς τζόκεϋ εἶδε τοὺς στρατιώτας τῆς φρουρᾶς, στρέφοντας ἀποτόμως τὸ πρόσωπόν των πρὸς τὸν τοῖχον.

Ὁ κανονισμὸς τοῖς ἐπέβαλε τὸ κίνημα τοῦτο, διότι δὲν ἔπρεπε νὰ ἴδοῦν τὸ πρόσωπον τοῦ ἐρχομένου καταδίκου.

Ἡ ἅμαξα ἐξεκίνησε σιγὰ καὶ ἔφθασε μέχρι τῆς τάφρου. Ἐκεῖ ἀντήχησε γωδωνισμὸς καὶ ἕνας ἀξιωματικὸς τῆς ὑπηρεσίας προϋπήντησε τὴν ἅμαξαν, κράζων:

—Ἐμπρός!

Ἀμέσως ἡ κινητὴ γέφυρα κατεβιβάσθη καὶ ὁ Μπόμπης ἤκουσε τοὺς τροχοὺς στρεφομένους μὲ ἀπαίσιον κρότον ἐπὶ τῶν χονδρῶν σανίδων μὲ τὰ σιδηρᾶ ἐλάσματα. Μετ' ὀλίγα βήματα, ἡ ἅμαξα ἐσταμάτησε καὶ πάλιν.

—Ἐφθάσαμεν, κύριε, εἶπεν ὁ καθήμενος πλησίον τοῦ Μπόμπη ἀστυνομικός, μὲ τὴν ἀπαράμιλλον πάντοτε εὐγένειάν του.

Ὁ μικρὸς τζόκεϋ ἐπήδησεν ἀπὸ τὴν ἅμαξαν κ' ἐκύτταξε γύρω του.

Τὸ θέαμα ποῦ παρουσιάσθη εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του, δὲν ἦτο πολὺ καθησυχαστικόν.

Εὑρίσκοντο εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ διοικητοῦ, περιβαλλομένην ἀπὸ ὑψηλοὺς καὶ γυμνοὺς τοίχους, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον ὁ ἕνας ἦτο τρυπημένος ἀπὸ βαρεῖαν, ὀγκώδη θύραν, ἡ ὁποία ἐπανεκλείσθη εὐθὺς ἅμα διῆλθε ἡ ἅμαξα, μὲ μεγάλον κρότον συρτῶν καὶ κλειδῶν.

Κανὲν παράθυρον δὲν ἔβλεπεν εἰς αὐτὴν τὴν αὐλήν. Ποτὲ ὁ ἥλιος δὲν ἔφθανε μέχρι τοῦ ὑγροῦ καὶ βρυοσκεποῦς πλακοστρώτου της. Ὠμοίαζε μὲ πυθμένα μεγάλου πηγαδιοῦ.

Ἐπὶ τῆς κυρίας προσόψεως, πελώριον ὡρολόγιον ἄφινε τὸν βραδὺν καὶ ρυθμικόν του κρότον. Δεξιᾷ ἐφαίνετο τὸ μέγαρον τοῦ διοικητοῦ, μὲ τὰ κιγκλιδωτά του παράθυρα, παραπλεύρως τοῦ ὁπλοστασίου. Ἔπειτα ἦσαν αἱ τάφροι, γεμᾶτοι θολὸν νερόν, τὸ ὁποῖον περιέβρεχε τὰ ἐξωτερικὰ τείχη καὶ τοὺς ὑψηλοὺς πύργους τοῦ παλαιοῦ, πολυπλόκου οἰκοδομήματος.

Ὁ Μπόμπης μὲ τὸ πρῶτον βλέμμα, ἠσθάνθη ἀνησυχίαν καὶ φόβον. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεώς του, μυστηριώδους δι' αὐτὸν καὶ ἀνεξηγήτου, ἔζη ὡς ἐν ὀνείρῳ· καὶ ἡ κατάστασις αὐτὴ τὸν ἐμπόδιζε νὰ πιστεύῃ ὡς πραγματικὰ ὅσα ἔβλεπε γύρω του. Τῷ ἐφαίνετο ὅτι μετ' ὀλίγον θὰ ἐξυπνοῦσε καὶ θὰ ἐγλύτωνεν ἀπὸ τὸν τρομερὸν ἐκεῖνον ἐφιάλτην.

Ὁ διοικητὴς τῆς Βαστίλλης.

Ἐν τῷ μεταξύ, οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς φυλακῆς, μὲ πλουσίας στολάς, παρετάχθησαν πρὸ τῆς ἁμάξης. Ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ κλειδοῦχου, ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν γραμμὴν κ' ἐχαιρέτισαν τὸν νεήλυδα, ὅπως καὶ ὁ ἀστυνομικὸς ποῦ τὸν συνώδευε. Ἔπειτα τὸν παρεκάλεσαν καὶ οἱ δύο νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ.

Αὐτοὶ οἱ ὡραῖοι ἀξιωματικοί, περιστοιχίζοντες τὸν μικρὸν Μπόμπην, τὸν ὡδήγησαν εἰς μίαν θολωτὴν αἴθουσαν τοῦ ἰσογείου. Ἐκεῖ ἑστέκετο ὄρθιος, ἐνώπιον μεγάλης βρυίνης τραπέζης, σκεπασμένης μὲ χαρτιά, ἕνας ἄνθρωπος σαράντα ὡς πενῆντα ἐτῶν, μὲ φαιὰν στολὴν καὶ μὲ τὴν ἐρυθρὰν ταινίαν τοῦ σταυροῦ τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου.

Ἦτο ὁ διοικητὴς τῆς Βαστίλλης, ὁ κ. Λωναί, ὁ ὁποῖος, παρὰ τὴν συνήθη του ἀπάθειαν, δὲν ἠμπόρεσε νὰ καταστείλῃ κίνημα ἐκπλήξεως, ὅταν εἶδε τὸν μικρὸν Μπόμπην.

—Πράγματι, ἠρώτησε τὸν ἀστυνομικόν, δι' αὐτὸ τὸ παιδὶ ἔχετε ἔνταλμα συλλήψεως;

—Μάλιστα, κύριε διοικητά, ἀπεκρίθη ὁ ἀστυνομικός. Ἡ βασιλικὴ διαταγὴ λέγει νὰ φυλακισθῇ εἰς τὴν Βαστίλλην ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ κ. δουκὸς Λωζέν. Κατὰ τὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας εἶχα λάβῃ, μετέβην εἰς τὸν πύργον τῆς Καμπανίας, καὶ εἰς τὰ περίχωρα συνέλαβα τὸ παιδὶ αὐτό, τὸ ὁποῖον πραγματικῶς ὑπηρετεῖ εἰς τὸν οἶκον τοῦ δουκὸς ὡς τζόκεϋ.

—Ἀρκεῖ! διέκοψεν ὁ διοικητής· δόστε μου τὸ ἔνταλμα.

— Ὁρίστε, κύριε διοικητά· τὸ ἔχω μαζί μου.

Ὁ ἀστυνομικὸς ἔβγαλεν ἀπὸ τὴν τσέπην του τὸν φάκελλον, μὲ τὴν ἐρυθρὰν σφραγῖδα, τὸν ὁποῖον εἴδαμεν ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς βασιλίσσης. Ὁ κ. Λωναί ἔλαβε τὴν περγαμηνήν, τὴν ἄνοιξεν ἐπὶ τοῦ γραφείου του καὶ ἐχάραξεν ἐπ' αὐτῆς ὀλίγας λέξεις, διὰ τῶν ὁποίων, κατὰ τὸν τύπον, ἐβήλωνεν ὅτι τῷ παρεδόθη ὁ συλληφθείς. Ἔπειτα τὴν ἐπέστρεψεν εἰς τὸν ἀστυνομικόν. Ὁ ἀστυνομικὸς τὴν ἐπῆρε, τὴν ἐδίπλωσεν, ἐχαιρέτησε τὴν ὀμήγυριν καὶ χωρὶς ἄλλην λέξιν ἐξῆλθεν, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν δύο ἀξιωματικῶν.

—Μικρέ μου φίλε, εἶπε τότε ὁ διοικητής, μὲ ἄκραν γλυκύτητα, πρὸς τὸν Μπόμπην, δὲν πρέπει νὰ φοβᾶσαι ποῦ σ' ἔφεραν ἐδῶ. Ὑποθέτω ὅτι τὸ ἔγκλημά σου θὰ εἶνε ἀσήμαντον καὶ ὅτι δὲν θὰ μείνῃς πολὺν καιρὸν εἰς τὴν Βαστίλλην. Ἐν τῷ μεταξύ, νὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι θὰ κάμω ὅ,τι εἰμπορῶ, ὥστε ἡ διαμονή σου εἰς τὴν φυλακὴν νὰ σοῦ φανῇ ὅσο τὸ δυνατὸν εὐχάριστος.

Μετὰ τὸ λογίδριον τοῦτο, ὁ κ. Λωναὶ ἔνευσε, καὶ δύο στρατιῶται ἐπλησίασαν.

Ὁ Μπόμπης, φοβηθείς, ὠχρίασεν. Ἀλλ' ὁ διοικητὴς τὸν καθησύχασε καὶ πάλιν.

— Μὴ φοβῆσαι, μικρέ μου φίλε, καὶ δὲν θὰ σοῦ κάμουν κανένα κακόν. Θὰ ὑποβληθῇς μόνον εἰς ἕνα τύπον ἀπαραίτητον: θὰ σὲ ψάξουν.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΑΣ ΕΙΝΕ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΣ...

Ἀγαπητοί μου,

Ἀθῆναι ἑορτάζουν καὶ συγχρόνως πενθοῦν. Ἑορτάζουν τοὺς νέους μεγάλους θριάμβους τῶν ἑλληνικῶν ὅπλων, τὰ κατορθώματα τῶν μυθικῶν πλέον ἡρώων, οἱ ὁποῖοι λέγονται Ἕλληνες στρατιῶται. Καὶ πενθοῦν τοὺς πολυαρίθμους νεκρούς, τοὺς ὁποίους μᾶς ἐστοίχισαν αὐταὶ αἱ νίκαι. Ἀπὸ ἐδῶ ζητωκραυγαί, ἐνθουσιασμοί, θούρια· ἀπὸ ἐκεῖ θρῆνοι, μοιρολόγια. Ἀπὸ ἐδῶ δοξολογίαι· ἀπὸ ἐκεῖ μνημόσυνα. Ἀπὸ ἐδῶ συγκεντρώσεις, διαδηλώσεις, χαρά, χαλασμὸς κόσμου. Ἀπὸ ἐκεῖ ἀπαγόρευσις τῶν δημοσίων θεαμάτων, κλεισιμον τῶν θεάτρων, λύπη, πένθος. Ἀλλὰ πῶς ἠμποροῦσε νὰ γίνῃ διαφορετικά; Πάντοτε αἱ μεγάλαι νίκαι στοιχίζουν μεγάλας θυσίας. Εἰς δέκα χιλιάδας ὑπολογίζονται οἱ νεκροὶ καὶ οἱ τραυματίαι τῶν πρώτων πρὸς τοὺς Βουλγάρους μαχῶν! Ἀλλὰ τὸ τίμιον καὶ ἀνδρεῖον αὐτὸ ἑλληνικὸν αἷμα δὲν ἐχύθη ἐπὶ ματαίῳ. Οἱ Βούλγαροι ἐνικήθησαν καθ' ὅλην τὴν γραμμήν. Ὁ βουλγαρικὸς στρατός, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀντιμέτωπος τοῦ ἰδικοῦ μας καὶ ὑπερέβαινε τὰς ἑκατὸν χιλιάδας, συνετρίβη, ὑπεχώρησεν, ἐτράπη εἰς φυγὴν πανικόβλητος, ἀποσυνετέθη. Ἄπειρα λάφυρα καὶ αἰχμάλωτοι περιῆλθον εἰς χεῖρας μας. Καὶ αὐταὶ αἱ νίκαι, μαζὶ μὲ τὰς ἐπίσης μεγάλας νίκας τῶν Σέρβων ἐναντίον τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ, ἐξασφαλίζουν πλέον τὴν καλὴν ἔκβασιν τοῦ ἀγῶνος, ὁ ὁποῖος θὰ μεγαλώσῃ, περισσότερον καὶ ἀφ' ὅσον ὠνειρευώμεθα, τὴν Ἑλλάδα μας καὶ θὰ λυτρώσῃ τοὺς ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς τῆς Μακεδονίας ἀπὸ μίαν δουλείαν πολὺ χειροτέραν τῆς Τουρκικῆς. Διότι οἱ Βούλγαροι, ἡττημένοι, συντετριμμένοι ἀπὸ τοὺς πρώην συμμάχους των, τοὺς ὁποίους ἐδολιεύθησαν πονηρότατα, θὰ ἐξαναγκασθοῦν νὰ περιορίσουν πολὺ τὰς ἀπαιτήσεις των, καὶ ἴσως-ἴσως, ὅταν θὰ τελειώσῃ αὐτὸς ὁ πόλεμος, ὅπως ἐλπίζομεν ὅλοι, θὰ εἶνε καὶ πολὺ εὐχαριστημένοι ἂν διατηρήσουν τὸ παλαιόν των Κράτος, ἠλαττωμένον κατὰ τὴν μερίδα, τὴν ὁποίαν θὰ παραχωρήσουν εἰς τὴν Ρουμανίαν...

Αὐτὰ παθαίνουν οἱ ἀλαζόνες, οἱ καυχηματίαι, οἱ πλεονέκται, οἱ ἄδικοι. Διὰ νὰ ζητοῦν οἱ Βούλγαροι ὅσα δὲν τοὺς ἀνῆκον, κινδυνεύουν νὰ χάσουν τώρα καὶ τὰ ἰδικά των. Ὅπως ἐλέγαμεν καὶ τὴν ἄλλην φοράν, στηριζόμενοι ὄχι εἰς τὸ δίκαιον, ἀλλ' εἰς τὴν δύναμίν των καὶ εἰς τὴν αὐθάδειάν των, ἐννοοῦσαν νὰ πορροφήσουν ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν Χερσόνησον. Ἀλλ' ἡ δύναμίς των ἀπεδείχθη ψευδής. Εἰς τὴν πρώτην σύγκρουσιν μὲ τοὺς Σέρβους καὶ μὲ τοὺς Ἕλληνας, ἐτράπησαν εἰς ἄτακτον ἀπονενιδιστον φυγήν. Ἐδείχθησαν ἀδύνατοι, δειλοί, μὴ γνωρίζοντες παρὰ παχεῖα λόγια καὶ μεγάλα ψεύματα. Ἐδείχθησαν ἀκόμη σκληροί, ἀπάνθρωποι, βάρβαροι, ἀπολίτιστοι. Φεύγοντες πρὸ τῶν ἀνδρείων νικητῶν, καίουν πόλεις καὶ χωρία, σφάζουν γέροντας καὶ γυναικόπαιδα. Οἱ Τοῦρκοι δὲν ἔκαμαν τὰ αἴσχη ποῦ κάμνουν αὐτοί, οἱ δῆθεν Χριστιανοί, εἰς τὴν φυγήν των. Ἀνατριχιάζει κανεὶς ἀκούων τὰ βδελυρά των κακουργήματα. Φανταστῆτε ὅτι καὶ αὐτοὺς τοὺς τραυματίας τοῦ πολέμου, τοὺς σεβαστούς, τοὺς ἱεροὺς διὰ κάθε πολιτισμένον στρατόν, τοὺς αποτελειώνουν, ὅταν πέφτουν στὰ χέρια των, τοὺς κρεουργοῦν, τοὺς βγάζουν τὰ μάτια! Ὀρδαὶ ἀγρίων, κατὰ τὸν σκοτεινὸν Μεσαίωνα, δὲν θὰ ἐφέροντο εἰς ἕνα πόλεμον ὅπως φέρονται αὐτοὶ ποῦ εἶχαν ὡς τώρα τὸ θράσος ναὐτοκαλοῦνται Πρῶσσοι τῆς Ἀνατολῆς!

Δεινὸς πόλεμος μὲ τέτοιους ἐχθρούς! Ἀλλ' ὁ Θεός, ὁ δίκαιος, θὰ ἐπιστέψῃ μὲ τὴν τελικὴν Νίκην τὰ ὅπλα τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ Φυλή μας θὰπαλλαχθῇ διὰ παντὸς ἀπὸ ἕνα ἀνταγωνιστήν, ὁ ὁποῖος ἠπείλει νὰ ἐξαπλώσῃ εἰς τόσας ἑλληνικὰς χώρας, ἀντὶ τοῦ πολιτισμοῦ, τὴν βαρβαρότητα. Ἂς εἶνε λοιπὸν εὐλογημένος ὁ σωτήριος αὐτὸς πόλεμος, μὲ ὅλας τὰς ἀπωλείας ποῦ μᾶς στοιχίζει, μὲ ὅλα τὰ πένθη ποῦ ἀμαυρώνουν τὴν χαρὰν τοῦ θριάμβου!

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

Η ΚΡΙΝΙΩ

ΑΣΠΡΟ ΜΕΡΜΗΓΚΙ, ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. *(Συνέχεια)*

Ὁ Τερμίτης παρετήρησε,—ἄλλως τε καὶ τοῦ τὸ εἶπαν,—ὅτι πολὺ δυνατὴ βροχὴ εἶχε πέσῃ ἐκείνη τὴ νύκτα. Κ' ἐπερίμενε νἀπαντήσῃ μπροστά του τὸ βάλτο, ποῦ εἶχε δυσκολεύσῃ τὴν πρώτη

«Ὁ Τερμίτης ἐπρόσταξε νὰ μπαρκαρισθοῦν.» (Σελ. 248, στ. 6'.)

του ἐκδρομὴ μὲ τὴν Κρινιώ. Πραγματικῶς, ὁ βάλτος αὐτός, πολὺ μεγαλήτερος ἀπὸ τὴν ἄλλη φορά, φάνηκε σὲ λίγο κι' ἀνάγκασε τὸ στράτευμα νὰ σταματήσῃ.

— Δὲν ὑπάρχει λόγος νἀνησυχήσωμε, εἶπε ὁ Τερμίτης· ἀπεναντίας εἶνε μία περίπτωσις εὐνοϊκή. Ἡ βροχὴ ἔκαμε ὅλα τὰ μερμήγκια νὰ τρυπώσουν, καὶ ἡ μερμηγκοφωλιὰ εἶνε τώρα ἥσυχη γιὰ τὴν ἀσφάλειά της. Νὰ ἰδοῦμε ὅμως, ὅλοι αὐτοί,—καὶ ἔδειξε τὸ σταματισμένο στράτευμα,—θὰ θελήσουν νὰ μᾶς ἀκολουθήσουν; Ἐμεῖς θὰ δοκιμάσωμε. Κρινιώ, κόρη μου, θυμήσου τὰ μαθήματα ποῦ σοῦ ἔδωσα. Κύτταξε, ὁ ἄνεμος φυσᾷ ἴσα ἴσα πρὸς τὸ ἀντίθετο μέρος ἀπ' αὐτὸ ποῦ βρισκόμαστε. Θὰ μπῇς 's ἕνα φύλλο, μὲ τὴν παραμάννα σου, καὶ θὰ σᾶς βγάλῃ στὴν ἀπέναντι ὄχθη. Ἐλπίζω ὅτι τὸ παράδειγμά σας θὰ ἐνθαρρύνῃ καὶ τοὺς ἄλλους.

Ἡ ὁμιλία αὐτὴ ἔγεινε κοντὰ σὲ μιὰ ἰτιά, ποῦ πολλὰ φύλλα της εἶχαν πέσῃ στὸ νερὸ κ' ἐστέκοντο στὴν ἐπιφάνεια, πολὺ σιμὰ στὴν ὄχθη.

Χωρὶς τὸν παραμικρὸ δισταγμό, ἡ Κρινιὼ πήδησε μέσα 's ἕνα μακρουλὸ φύλλο, ποῦ ὁ ἄνεμος τὸ ἔκαμε νὰ στριφογυρίσῃ. Ἡ Ἀννέτα, ποῦ πρώτη της φορὰ θὰ ταξείδευε ἔτσι, φοβήθηκε λιγάκι στὴν ἀρχή. Ἔπειτα ὅμως, ἀπὸ τὴ μεγάλη της ἀγάπη γιὰ τὴν Κρινιώ, κατανίκησε τὸ φόβο της καὶ πῆρε θέσι δίπλα στὴν ἀναθρεφτή της. Τὸ φύλλο στὴν ἀρχὴ ἐστριφογύρισε,(*) ἔπειτα ὅμως, μόλις δυνάμωσε λιγάκι ὁ ἄνεμος, κινήθηκε πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ πέταξε σὰ σαΐτα πρὸς τὴν ἀντικρυνὴ ὄχθη τοῦ βάλτου.

Ὁ Τερμίτης, κατευχαριστημένος, ἐπρόσταξε ὅλα τὰ μερμήγκια νὰ φύγουν τὸ σπόρο ποῦ εἶχε πάρῃ καθένα μαζί του. Αὐτὸ ἔγεινε πολὺ γρήγορα, γιατὶ τὸ στράτευμα, ὕστερα ἀπὸ μισῆς ὥρας δρόμο, ἐπεινοῦσε. Κατόπιν, ὁ Τερμίτης ἐπρόσταξε νὰ μπαρκαρισθοῦν. Αὐτὸ ἦταν ἀρκετὰ δύσκολο, ἀφοῦ μάλιστα τὰ περισσότερα ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ μερμήγκια πρώτη τους φορὰ τὸ ἐδοκίμαζαν· ἐν τούτοις ἔγεινε χωρὶς πολλὴ δυσκολία, καὶ χωρὶς κανένα δυστύχημα. Ἀλήθεια, μερικὰ μερμήγκια ἔπεσαν στὸ νερό· ἐπειδὴ ὅμως παντοῦ ὑπῆρχαν φύλλα ἄφθονα, ὅπου μποροῦσαν νὰ σκαφαλώνουν, δὲν ἐπνίγηκε οὔτε ἕνα.

Σπρωχνόμενα ἀπὸ τὸν ἀέρα, τὰ μερμήγκια ἄραξαν σε διάφορα μέρη. Ἐχρειάσθη ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας γιὰ νὰ μαζευθοῦν στὸ ἴδιο μέρος καὶ νὰ συνταχθοῦν. Ἡ Κρινιὼ καὶ ἡ Ἀννέτα, ποῦ εἶχαν φθάσῃ πρῶτες, ἐβοήθησαν γιὰ νὰ γίνῃ ἡ σύναξις στὸ μέρος ἀκριβῶς ποῦ εἶχε ὑποδείξῃ ὁ Τερμίτης. Καὶ κατόπιν τὸ στράτευμα ἐξεκίνησε.

Ἡ προφητεία τοῦ Τερμίτη βγῆκαν ἀληθινὲς ἀπ' ἄκρη 's ἄκρη. Οἱ ὀπαδοὶ τῆς Λασίας, κοιμισμένοι μὲ τὴν πεποίθησι ὅτι ἡ μερμηγκούπολις ἐτρομοκρατεῖτο γιὰ καλά, δὲν ἐφρόντιζαν νὰ παίρνουν πολλὲς προφυλάξεις· γι' αὐτὸ ὁ Τερμίτης καὶ ὁ στρατός του κατώρθωσαν νὰ φθάσουν καὶ νὰ κρυφθοῦν στὸ βουναλάκι μὲ τὰ ξηρόχορτα, χωρὶς νὰ τοὺς πάρῃ εἴδησι κανείς.

«Εἶμαι ἐγώ, ἐκείνη ποῦ θέλατε νὰ θανατώσετε!»

Ὁ στρατηγὸς ἐπρόσταξε τὰ μερμήγκια του νἀναπαυθοῦν ἐκεῖ κρυμμένα, καὶ ἔπειτα ἐκάλεσε σὲ πολεμικὸ συμβούλιο τὴν Ἀννέτα, τὴν Κρινιὼ καὶ τὸν ἀρχηγὸ τοῦ Δεκάτου.

— Ἀκοῦστέ με, εἶπε ἡ καλὴ Ἀννέτα· σᾶς παρακαλῶ πολὺ νὰ ἐνεργήσετε μὲ φρόνησι γιὰ μᾶς καὶ μὲ ἐπιείκεια, μὲ καλωσύνη, γιὰ τοὺς ἄλλους ποῦ θὰ πολεμήσωμε. Δὲν λησμονῶ ποτέ, ὅτι εἶνε παληοί μου σύντροφοι, πατριῶτες, φίλοι, καὶ δὲν θέλω νὰ γίνῃ σφαγή. Ἂν μποροῦσαμε νὰ ἐπιτύχωμε τὸ σκοπό μας χωρὶς νὰ χυθῇ αἷμα, αὐτὸ θὰ ἦταν τὸ καλλίτερο.

— Ἔ, ἂς εἶνε, εἶπε ὁ Τερμίτης· μερικὰ πόδια θὰ σπάσουν, θὰ προσπαθήσω ὅμως, γι' ἀγάπη σας, νὰ μὴ σπάσουν πάρα πολλά.

* * *

Ὁ ἥλιος εἶχεν ἀνατείλῃ πρὸ πολλῆς ὥρας, ὅταν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Δεκάτου, ποῦ ἐφύλαγε *καραούλι* ἀπέξω ἀπὸ τὴ μεγάλη πύλη τῆς μερμηγκουπόλεως, εἶδε τὰ ξυλαράκια ποῦ ἔφραζαν αὐτὴ τὴν πύλη, νὰ βγαίνουν μεθοδικῶς καὶ τὰ πρῶτα μερμήγκια νὰ παρουσιάζωνται.

Εἶχε πάρῃ μαζί του ἕνα στρατιώτη. Εὐθὺς λοιπὸν τὸν ἔστειλε στὸν στρατηγό, γιὰ νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ ὅτι ἡ ἔξοδος ἄρχισε. Μία ὁλόκληρη ὥρα ὁ κ. Χονδροκέφαλος κατεσκόπευε τὰ μερμήγκια ποῦ ἔβγαιναν, χωρὶς νὰ ὑποπτεύουν τὴν παρουσία του. Εἶδεν ἔτσι νὰ βγαίνῃ ἕνα ὁλόκληρο τάγμα ἀπὸ Ἀμαζόνες, ἔπειτα πλῆθος ἀπὸ ἐργάτες καὶ ἐργάτριες. Καὶ ἅμα ἐπείσθη ὅτι τὸ μεγαλήτερο μέρος τῶν μερμηγκιῶν ἦταν ἔξω καὶ ὅτι δὲν ἔμεναν στὴ φωλιὰ παρὰ μερικὲς Ἀμαζόνες, ἡ παραμάννες καὶ λίγες ἐργάτριες, ποῦ δὲν μποροῦσε κανεὶς νὰ τῆς λογαριάσῃ, ἔτρεξε νὰ πληροφορήσῃ τὸν Τερμίτη.

Ὁ Τερμίτης, ποῦ δὲν ἐπερίμενε παρ' αὐτὴ τὴν τελευταία πληροφορία, ἔδωσε ἀμέσως τὴν προσταγὴ τῆς εἰσβολῆς.

Ἔμπρὸς-ἔμπρὸς ἔβαλε τὶς Ἀμαζόνες του, καὶ τὶς ἐπρόσταξε νὰ κάμουν χρῆσι τοῦ μυρμηκικοῦ ὀξέος, ποῦ καθὼς ξέρουμε, ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ παραλύῃ τὸν ἐχθρό· ἔπειτα, πίσω ἀπὸ τὴν πρώτη γραμμὴ τῶν πολεμιστῶν, ἐτοποθέτησε τοὺς ἐργάτες καὶ τοὺς ἐπρόσταξε νὰ σταθοῦν στὶς πόρτες, γιὰ νὰ ἐμποδίζουν καθένα νὰ μπαίνῃ στὴν μερμηγκοφωλιὰ καὶ νὰ βγαίνῃ.

Ἀφοῦ ἔτσι ἔπῆρε ὅλα του τὰ μέτρα, φρονιμώτατα, ὁ Τερμίτης, μὲ τὴν Κρινιὼ καὶ τὴν Ἀννέτα στὸ πλευρό του, ἔκαμε εἰσβολὴ στὴ μερμηγκοφωλιά, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὸ στράτευμα ποῦ τὸ ἔσερνε πίσω του ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Δεκάτου.

Ἡ πρώτη στιγμὴ ἐκυριεύθη χωρὶς μεγάλη δυσκολία. Καὶ σχεδὸν χωρὶς ἀπώλεια. Γιατὶ οἱ δύο φρουροί, ποῦ ἐφύλαγαν τὴν εἴσοδο,—ἦταν κ' οἱ δύο ἀπὸ τὸ κόμμα τῆς Λασίας—ἐλιποθύμησαν μὲ τὸ μυρμηκικὸν ὀξύ, πρὶν προφθάσουν νὰ φωνάξουν τοὺς ἄλλους. Λιποθύμους ἐντελῶς τοὺς ἔβγαλαν ἔξω καὶ ἔβαλαν δυὸ ἐργάτες ἀπὸ τὸ στράτευμα τοῦ κ. Χονδροκεφάλου νὰ τοὺς φυλάγουν.

Ἀκολουθούμενος ἀπὸ ὅλο του τὸ στράτευμα καὶ ὁδηγούμενος ἀπὸ τὴν Ἀννέτα, ποῦ ἤξερε καλὰ τὰ κατατόπια τῆς μερμηγκοφωλιᾶς, ὁ Τερμίτης ἐπροχώρησε γρήγορα κ' ἔφθασε στὴ μεγάλη ἐκείνη σάλα, ποῦ εἶχε γύρω της, σὰν ἀκτῖνες, ἕνα σωρὸ διαδρόμους. Ἐκεῖ ἦταν μερικὲς Ἀμαζόνες, ποῦ τὰ ἔχασαν μόλις ἀντίκρυσαν τὸν τρομερὸ Τερμίτη· Μολοντοῦτο ἐδοκίμασαν νὰ κάμουν κάποιαν ἀντίστασι, ἀλλὰ κι' αὐτὲς γρήγορα κατανικήθηκαν.

—Τώρα ἐμεῖς εἴμαστε κύριοι ἐδῶ μέσα εἶπε ὁ Τερμίτης. Ἀννέτα, ὁδήγησέ με στὸ κελλὶ τῶν ὑπουργιῶν.

—Ἀπὸ δῶ, εἶπε ἡ Ἀννέτα.

Καὶ μπῆκε στὸ διάδρομο, ποῦ τὸν ξέρουμε ἀπὸ τὸ πρῶτο κεφάλαιο αὐτῆς τῆς ἱστορίας.

— Τί ὡραία μερμηγκοφωλιά, μὰ τὴν ἀλήθεια! ἔλεγε μὲ θαυμασμὸ ὁ Τερμίτης κινῶν γρήγορα-γρήγορα τὰ ἕξη του πόδια. Καθαρή, καλοκτισμένη, πλούσια!

Ἡ Ἀννέτα ἔξαφνα σταμάτησε. Τὸ στράτευμα εἶχε φθάσῃ στὸ τέλος σχεδὸν τοῦ διαδρόμου κ' ἔβλεπε σὲ μιὰ στρογγυλὴ σάλα, ὅμοια μὲ τὴν πρώτη, ἀρκετὸ πλῆθος ἀπὸ ἀμαζόνες κ' ἐργάτριες.

— Ἐμπρός! ἐφώναξε ὁ Τερμίτης.

Καὶ χύθηκε μὲ τόση ὁρμή, ὥστε σὲ μιὰ στιγμὴ βρέθηκε στὴ μέση τῶν μερμηγκιῶν. Αὐτά, ποῦ ποτὲ δὲν ἐπερίμεναν τέτοια ἐπίθεσι, τάχασαν, φοβήθηκαν κ' ἔκαμαν νὰ φύγουν. Ὁ Τερμίτης εἶχεν ἀρπάξῃ μὲ τὴς δαγκάνες του μιὰν Ἀμαζόνα κ' ἦταν ἕτοιμος νὰ τὴν συντρίψῃ, ὅταν ἔτρεξε ἡ Κρινιὼ καὶ τὸν παρακάλεσε νὰ τὴν ἀφίσῃ.

(Ἕπεται συνέχεια) *Γρηγ. Ξενόπουλος*

(*) Ἴδε εἰκόνα προηγ. φύλλου σελ. 240

ΒΑΔΙΖ' ΕΜΠΡΟΣ

Στὸν Κωνσταντῖνο τὸν Βουλγαροκτόνο

Κάθε ματιά σου κι' ἀστραπὴ ξεσπάθωτη
κι' ἀστροπελέκι κάθε προσταγή σου!
Καταδιωχτὰ κυνηγημένοι οἱ βάρβαροι
φεύγουν τὴν ἀστραπόβροντην ὀργή σου.

Κάθε σου βῆμα νίκη, κάθε νίκη σου
πλάτος καὶ μάκρος τῆς πατρίδος μας, [καὶ πάλι.
Βάδιζ' ἐμπρὸς καὶ βάδιζε καὶ βάδιζε
νὰ γίνῃ πιὸ μεγάλη, πιὸ μεγάλη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Παράδοξον πτηνὸν

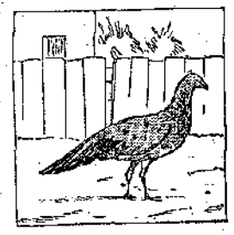

Τὸ πτηνὸν αὐτὸ ἐγεννήθη ἀπὸ πατέρα παγῶνι καὶ ἀπὸ μητέρα ὄρνιθα. Διατηρεῖ τὴν μορφὴν τοῦ παγωνιοῦ ἀλλὰ ἔχει καὶ τὸ πτέρωμα τῆς ὄρνιθος. Εἶνε πτηνὸν μοναδικὸν εἰς τὸν κόσμον

Ἀπρόοπτον εὕρημα

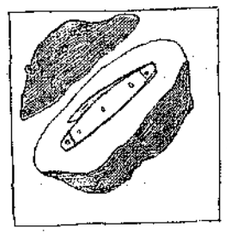

Καθαρίζουσα πατάτες, μία γυναῖκα τοῦ Μόνς (Βελγίον), εὗρεν ἐοχάτως, μέσα εἰς μίαν πατάταν, ἕνα σουγιᾶν ἀπὸ μαργαριταρόριζαν. Πῶς ὁ σουγιᾶς αὐτὸς ἐχώθη ἐκεῖ μέσα; Μυστήριον!

Δένδρον εἰς ταράτσαν

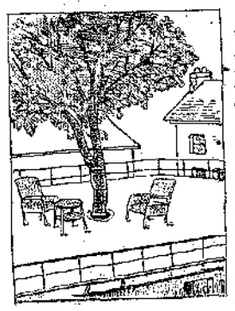

Εἰς τὸ οἰκόπεδον ἑνὸς Ἀμερικανοῦ τοῦ Σικάγου ὑπῆρχεν ἐν ὑψηλὸν καὶ ὡραῖον δένδρον. Ὅταν ὁ ἰδιοκτήτης ἠθέλησε νὰ κτίσῃ ἐκεῖ σπίτι, ἐλυπήθη νὰ τὸ κόψῃ. Ἔκτισε λοιπὸν τὸ σπίτι ὁλόγυρα εἰς τὸ δένδρον, τὸ ὁποῖον τὸ διαπερᾷ ὁλόκληρον ἐσωτερικῶς καὶ διὰ μιᾶς ὀπῆς ἐξέρχεται ἐπάνω εἰς τὴν τεράτσαν. Οὕτως ἡ ταράτσα τοῦ ἰδιοτρόπου Ἀμερικανοῦ σκιάζεται ἀπὸ ἕνα δένδρον, ποῦ ὅσοι τὸ βλέπουν, ἀποροῦν πῶς ἐφύτρωσεν ἐκεῖ ἐπάνω!

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοί

α'.) Μαγικὴ Εἰκών

Ξεύρετε γιατὶ ἔχει τέτοια χάλια; Ἔχασε τὴ σβούρα του! Ἂν τοῦ τὴν εὕρετε, θὰ συνέλθῃ.

γ'.) Παίγνιον

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πομενικῆς Φλογέρας

ΜΗ	ΟΣ	Ο	Ο
ΣΙ	ΠΙΝ	Η	Ο
ΡΟΣ	ΔΟΣ	ΤΙ	ΡΑ
ΡΟΣ	ΧΟΣ	ΜΟΣ	ΔΑ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὗται, ὥστε νἀποτελεσθοῦν πέντε ποιηταὶ τῆς ἀρχαιότητος.

6'.) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γενναίου Πυροβολητοῦ

el n' e a ea d e fem ene feu.

Νἀναγνωσθῇ ἡ γαλλικὴ αὐτὴ παροιμία.

Δήλωσις: Κάθε συνδρομητής, ἀγοραστὴς ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ νὰ στείλῃ τὰς λύσεις εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Εὐριπίδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολήν του *μὲ μίαν δεκάραν ἢ μὲ ἕνα δεκάλεπτον γραμματόσημον.* Τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποτελεσθῇ, θὰ ἐγγράψωμεν καὶ πάλιν *διὰ κλήρου* μερικοὺς λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως *δωρεάν.*

Λύσεις τοῦ 29ου φύλλου

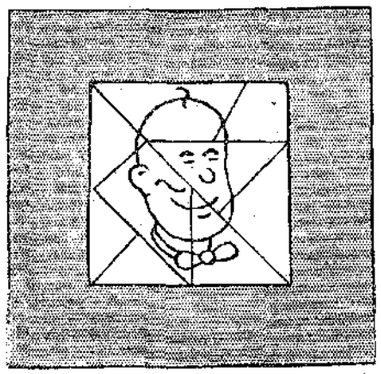

α'.) Ἰδοὺ πῶς θὰ συναρμολογηθοῦν τὰ ἐννέα τεμάχια, διὰ νὰ σχηματισθῇ ἡ εἰκών. — β'.) Κώνωψ, μῆρμυξ, πυγολαμπίς, μέλισσα. — γ'.) Ἀ père pilleur, fils gaspilleur.

Ἴδε τὸν Ὁδηγὸν τοῦ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομητοῦ, Κεφ. Β

ΠΑΙΔΙΑ

(Ἡ βραβευθεῖσα μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Ἴδε προηγούμενον φύλλον, σελ. 243).

Οἱ Γάλλοι στρατιῶται, οἵτινες ἔπιπτον ἡττημένοι, ἀνίσχυροι πρὸ τῆς ἀκατασχέτου εἰσβολῆς τῶν Πρώσσων, οὐδὲν ἕτερον διελογίζοντο διὰ νὰ παρηγορῶνται, εἰμὴ τὸ μέλλον, τὰς μελλούσας ἀντεκδικήσεις, τοὺς νεαροὺς ἀπογόνους των, οἵτινες ἤθελον τοὺς ἀκολουθήσῃ, οἵτινες θὰ τοὺς ἐξεδίκουν καὶ οἵτινες ἤδη ἔψαλλον:

Nous entrerons dans la carrière
Quand nos aînés n'y seront plus[1]).

Μεταξύ, ὅμως, τῶν νεαρῶν τούτων, ὑπῆρξαν τινές, οἵτινες δὲν ἔσχον τὴν ὑπομονὴν καὶ οἵτινες ἐπέτυχον, διά τινων τεχνασμάτων, νὰ καταταχθῶσιν ὡς ἐθελονταὶ μεταξὺ τῶν μεγάλων. Ἰδοὺ οἱ τέσσαρες νεώτεροι μεταξὺ τῶν γενναίων τούτων:

Ὁ πρῶτος, Λουδοβίκος **Brunteaux**, ἐγεννήθη ἐν Παρισίοις τὴν 5ην Μαΐου 1857 καὶ συνεπῶς ἦτο μόλις δεκατριῶν ἐτῶν ὅτε κατετάχθη. Ἐπολέμησε εἰς **Haü**[2]) παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἀδελφοῦ του, τότε δεκαεξαετοῦς.

Ὁ δεύτερος ὁμοίως Παρισινός, μόλις πέντε μῆνας μεγαλύτερος. Ὠνομάζετο Μάξιμος **Leseure**, στρατιώτης τῆς 26ης Μεραρχίας[3]) τοῦ στρατοῦ τῆς εἰσβολῆς[4]) ἐπολέμησε εἰς **Bourget**[5]), **Champigny**[6]) καὶ εἰς **Buzenval**[7]).

Ὁ τρίτος, ὁ Λουδοβίκος **Hartmann**, ἐγεννήθη ἐν **Bourg-en-Bresse**[8]) καὶ εἶχε καταταχθῆ εἰς τὴν πεζοναυτικὴν δύναμιν. Μετεῖχε τῶν ταγμάτων τῶν ἀπεσταλμένων εἰς τὸν στρατὸν τοῦ Βορρᾶ καὶ ἐπληγώθη εἰς **Bapaume**[9]). Πολὺν καιρὸν κατόπιν, κληθεὶς ὑπὸ τὰς σημαίας μὲ τὴν κλάσιν του, μετέσχε τῷ 1821 τῆς ἐκστρατείας τῆς Τύνιδος[10]).

Ὁ τέταρτος, παιδὶ δεκατριῶν ἐτῶν, ὁ Φραγκίσκος **Pascaut**, κατήγετο ἐκ τῆς **Lyon** καὶ εἶχε συγκαταλεχθῆ μεταξὺ τῶν ὁπλιτῶν τῆς λεγεῶνος τοῦ Ὀδανοῦ. Πληγωθεὶς καὶ αἰχμαλωτισθείς, κατώρθωσε νὰ δραπετεύσῃ τῶν χειρῶν τοῦ ἐχθροῦ καὶ συνενωθεὶς ἐκ νέου μετὰ τοῦ τάγματός του, μετέσχε τῶν ἐπιχειρήσεων τούτου μέχρι πέρατος τοῦ πολέμου.

Καὶ πρέπει νὰ περιορισθῶμεν εἰς τοὺς πλέον νέους, εἰς τὰ ἀληθῶς παιδιά, ἐκ τῶν ὁποίων δύο ἔχυσαν τὸ αἷμά των ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Ἤθελον χρειασθῆ μακροὶ κατάλογοι, ἐὰν ἤθελέ τις νὰ μετρήσῃ κ' ἐκείνους, οἵτινες κατετάχθησαν πρὸ τῆς ἡλικίας, δεκαπέντε, δεκαέξ, δεκαεπτὰ ἐτῶν, οἵτινες δηλονότι ἔπραξαν πλέον ἢ τὸ καθῆκον των, καὶ ἂν δὲν ἐπληγώθησαν πάντες, ἐξετέθησαν τοὐλάχιστον εἰς τὰ βλήματα ἀναριθμήτων, αἱμοχαρῶν καὶ ἰσχυρῶς ὡπλισμένων ἀνδρῶν.

Ὑδραῖκος Χάνος.

1) Τὸ δίστιχον τοῦτο εἶνε ἡ ἀρχὴ τῆς πέμπτης στροφῆς τοῦ ἐθνικοῦ ὕμνου τῶν Γάλλων, la Marseillaise, τοῦ συντεθέντος καὶ μελοποιηθέντος ὑπὸ τοῦ Rouget de l' Isle, γάλλου ἀξιωματικοῦ, τῷ 1792. «Θὰ γίνωμεν στρατιῶται ὅταν οἱ πρεσβύτεροι ἀδελφοὶ δὲν θὰ εἶνε πλέον».

2) Haü καὶ οὐχὶ Hau ὡς κατὰ λάθος ἐγράφη, εἶνε ἐμπορικὴ πολίχνη τοῦ διαμερίσματος τοῦ Σηκουάνα, κάτωθι τοῦ ποταμοῦ Bièvre καὶ εἰς ἀπόστασιν τριῶν χιλιομέτρων τῆς πόλεως Sceaux. Τὰ νῦν μόλις ἀριθμεῖ 800 κατοίκους.

Ἀξιοσημείωτος δέ, διότι παρὰ ταύτην, τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1870, ἔλαβε χώραν μάχη μεταξὺ Γάλλων καὶ Γερμανῶν.

3) Division καὶ οὐχὶ corps militaire, διότι τοιαῦτα ἐν Γαλλίᾳ μόλις 20 ἀριθμοῦνται· οὐχὶ δὲ regiment, καθ' ὅσον θ' ἀνεφέρετο, ὡς εἴθισται, τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, ἐν ᾗ τοῦτο ἑδρεύει. Πιθανὸν ὅμως ἐνταῦθα νὰ παραλείπεται ἡ λέξις λεγεὼν (legion), τῆς διαιρέσεως ταύτης τοῦ γαλλ. στρατοῦ ἐν χρήσει τότε οὔσης.

4) Marche, ἐσήμαινε τὸ πάλαι τὸ στρατιωτικὸν ὅριον κράτους τινὸς καὶ συνεπῶς ἡ ὕπερθεν τούτου πορεία, καὶ εἰσβολὴ ἑπομένως, εἰς ξένον (ἐχθρικὸν) κράτος.

5) Bourget, χωρίον τοῦ διαμερίσματος τοῦ Σηκουάνα, τῆς διοικητικῆς περιφερείας τοῦ Saint-Denis, ἀριθμεῖ μόλις 2.900 κατοίκους. Θέατρον δύο αἱματηρῶν μαχῶν μεταξὺ Γάλλων καὶ Πρώσσων, κατὰ τὰς 28-30 8)βρίου καὶ 21 10)βρίου 1870.

6) Champigny, ἐμπορικὴ σήμερον πόλις ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Marne, ἐν τῇ διοικητικῇ περιφερείᾳ τῆς Sceaux, ἀριθμοῦσα περὶ τὰς 6,700 κατοίκους. Περὶ ταύτην ἔλαβον χώραν διάφοροι μάχαι μεταξὺ Γάλλων καὶ Πρώσσων διαρκούσης τῆς πολιορκίας τῶν Παρισίων (30 9)βρίου ἕως 2 10)βρίου 1870).

7) Buzenval, φρούριον πλησίον τῶν Παρισίων· ἐκεῖ ἔλαβε χώραν μυριόνεκρος μάχη τὴν 19ην Ἰανουαρίου 1871, ἀποδάσα ὑπὲρ τῶν Πρώσσων, ἐν ᾗ μεταξὺ τῶν φονευθέντων ἀναφέρονται ὁ ἔξοχος παρισινὸς ζωγράφος Ἐρρίκος REGNAU, ὁ Γοσταῦος Lambert, καὶ πλεῖστοι ἄλλοι γνωστοὶ εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον τῆς Γαλλίας.

8) Bourg, πόλις κειμένη ἐπὶ τοῦ παραποτάμου τοῦ Σηκουάνα Reyssouze, τὸ πάλαι πρωτεύουσα τῆς γαλλικῆς χώρας Bresse. Τὰ νῦν πρωτεύουσα τοῦ διαμερίσματος, ἔχει περὶ τὰς εἴκοσι χιλιάδας κατοίκων, καὶ εἶνε ὀνομαστὴ ὡς πατρὶς τοῦ περιφήμου μαθηματικοῦ ἀστρονόμου J. Lalande (1732-1807), τοῦ περὶ τὰ ἑλληνικὰ ἀσχολιθέντος φιλοσόφου Edgar Quinet (1803-1875) καὶ τέλος τοῦ μεγάλου νομοδιδασκάλου Ant. Favre (1557-1624).

9) Bapaume, πρωτεύουσα τῆς διοικητικῆς περιφερείας τοῦ S' Arras (Pas-de-Calais) κατοικουμένη ὑπὸ 3,500 κατοίκων. Ἐνταῦθα ὁ στρατηγὸς καὶ μετέπειτα γερουσιαστὴς Λουδοβίκος Faidherbe (γεν. ἐν Λίλλῃ τῷ 1818, ἀπεθ. ἐν Παρισίοις τῷ 1889) ἡγούμενος τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ τοῦ Βορρᾶ, ἐνίκησε τοὺς Πρώσσους κατὰ τὰς μάχας τῆς 2ας καὶ 3ης Ἰανουαρίου 1871.

10) Tunisie, χώρα τῆς Ἀφρικῆς μεταξὺ Ἀλγερίας καὶ Τριπολίτιδος, ἔχουσα πληθ. 2, 100.000 κατ. μὲ ὁμώνυμον πρωτ. (TUNIS) πληθ. 125,000 κατ. Ἀπὸ τοῦ 1882 Προτεκτοράτον τῆς Γαλλίας.

ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ

Ἤμουν στὸ κτῆμα τῆς γιαγιᾶς μου, ποῦ εἴχαμε πάει νὰ περάσωμε τὴν Κυριακή μας καὶ νὰ ξεκουραστοῦμε ὅστερ' ἀπὸ μιᾶς ἑβδομάδος διάβασμα. Κι' ἐπειδὴ μ' ἀρέσει ἡ μοναξιὰ καὶ ἡ ρομάντζα, διάλεξα μιὰ γρηᾶ-μουργιὰ σὲ μιὰ ἄκρη τοῦ περβολιοῦ, γιὰ ν' ἀπολαύσω μέσα στὰ πυκνόφυλλα κλαδιὰ της τὴν ἐπιθυμία μου. Ἀνέβηκα λοιπὸν ἐπάνω κι' ἀφοῦ ηὗρα τὴν πιὸ κατάλληλη θέσι γιά... πολυθρόνα, γύρεψα ἀπὸ τῆ γιαγιά μου ἕνα μαξιλάρι καὶ ξανανέβηκα. Τὸ πρόγευμα δὲν εἶχ' ἑτοιμασθῆ ἀκόμα, ὡς ποῦ νὰ διαβάσω ὅμως τὰ νέα τῆς ἡμέρας ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα μου, τὸ πρόγευμα εἶχ' ἔλθει, ἐξοχικὸ πρόγευμα—μὴ σᾶς τρομάξῃ—τέσσερ' αὐγὰ τηγανητὰ μὲ τὸ ἀνάλογο ψωμάκι, Ἂν ρωτήσετε γιὰ ὄρεξι, φτάνει νὰ σᾶς πῶ ὅτι σὲ μισὸ λεπτὸ τίποτα δὲν ὑπῆρχε. Κατόπιν ἦλθε ἡ σειρὰ τοῦ φρούτου. Τὰ μοῦρα τῆς μουργιᾶς ποῦ μὲ φιλοξενοῦσε ἦταν μὲν θαυμάσια μὲ τὴν κρωΐνην δροσιά τους ἀλλά.... μοῦρα ἦταν! Ἐγὼ ἤθελα βερύκοκα, ἀλλὰ βαρυόμουν νὰ κατέβω, φαντασθῆτε τεμπελιά.— Κι' ἰσ' αὐτὸν τὸν κόπον ὅμως μ' ἔβγαλε μιὰ διπλανὴ βερυκοκιά, ἡ ὁποία εἶχε ἁπλώσει μιὰ κλάρα της γεμάτη ροδοκόκκινα βερύκοκα ἴσα μὲ τῆς μουργιᾶς μου τοὺς κλώνους...

Κι' ἔτσι τελείωσε τὸ πρόγευμα.

Ἐκεῖ κάθησα ρομαντζάροντας ἴσα μὲ τὸ μεσημέρι· τ' ἁρμονικὸ ψιθύρισμα ποῦ σκόρπαγαν τὰ φυλλα τῆς μουργιᾶς τῆ φαντασία μου νανούριζε, καὶ τὸ γλυκὸ κελάϊδισμα ποῦ τά πουλιὰ σκορποῦσαν στὰ γύρω δένδρα, ἀρχίζοντας τὴν πρωϊνή τους συναυλία, θαρροῦσα πῶς συνώδευε τὸ σιγανό μου σφύριγμα...

Ἀθανάσιος Διάκος.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς τὸ μάθημα τῶν Λατινικῶν:

Ὁ καθηγητής: — Πῶς κάμνει τὸ θηλυκὸν τοῦ ρὲξ (rex);

Ὁ μαθητής, μετὰ σκέψιν: — Ρέγκα!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ποιμενικῆς Φλογέρας.

Διὰ τὰς διακοπὰς
προμηθευθῆτε τόμους τῆς «Διαπλάσεως»
καὶ τῆς «Βιβλιοθήκης»

ΜΙΚΡΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ

Θέμα: Ὁ Στρατάρχης Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος.

Ἰδοὺ σήμερον καὶ ποιητικὸς Διαγωνισμός, τὸν ὁποῖον τόσοι μοῦ ἐζήτησαν. Καὶ ἀπὸ τὸ θέμα του, ἐλπίζω, θὰ μείνουν ὅλοι εὐχαριστημένοι. Διότι πρόκειται νὰ γραφῇ μία μικρά, παιδικὴ Ὠδὴ εἰς τὸν Στρατάρχην Βασιλέα Κωνσταντῖνον, εἰς τὸν ἔνδοξον Νικητήν, τοῦ ὁποίου ἡ δρᾶσις συγκινεῖ σήμερον κ' ἐνθουσιάζει κάθε ἑλληνικὴν καρδίαν. Καὶ ἀφοῦ τὸ θέμα εἶνε τοιοῦτον, δὲν χρειάζεται νὰ σᾶς εἴπω περισσότερα διὰ νὰ κινήσω τὴν ἐμπνευσίν σας. Τὸ λατρευτὸν ὄνομα ἀρκεῖ.

Καὶ ἔρχομαι εἰς τοὺς ὅρους, οἱ ὁποῖοι εἶνε οἱ ἑξῆς:

1. — Εἷς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον εἰμποροῦν νὰ λάβουν μέρος δωρεὰν μὲν ὅλοι ὅσοι ἔχουν ψευδώνυμον ἐγκεκριμένον διὰ τὸ 1913, ἐπὶ πληρωμῇ δὲ λεπτῶν 10, εἰς γραμματόσημον, οἱ ἄνευ ψευδωνύμου συνδρομηταὶ καὶ ἀδελφοὶ συνδρομητῶν· καὶ ἐπὶ πληρωμῇ λεπτῶν 30 οἱ κατὰ φύλλον ἀγοραστά.

2. — Τὸ ποίημα δὲν πρέπει νὰ ἀποτελῆται ἀπὸ περισσοτέρους τῶν 20 στίχων. (Ἂν εἶνε δηλαδὴ εἰς τετράστιχα, πρέπει νὰ ἔχῃ πέντε τὸ πολύ). Τὰ συντομώτερα δεκτά· τὰ ἐκτενέστερα θὰ ἀποκλεισθοῦν.

3. — Τὸ ποίημα πρέπει νὰ εἶνε καθαρὰ γραμμένον εἰς χωριστὸν χαρτί, (μὴ περιέχον δηλαδὴ τίποτε ἄλλο ἐκτὸς τοῦ ποιήματος) καὶ νὰ σταλῇ εἰς τὸ Γραφεῖόν μου τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 10ης Αὐγούστου ἐ. ἔ.

4. — Βραβεῖα θὰ πονεμηθοῦν τὰ ὡρισμένα δι' ὅλους τοὺς μικροὺς Διαγωνισμούς, τὰ ὁποῖα βλέπετε εἰς τὸ Ζ' Κεφ. τοῦ Ὁδηγοῦ (φύλ. 1ον σελ. 8)

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

Ἀθῆναι, 38 ὁδὸς Εὐριπίδου
τὴν 26ην Ἰουνίου 1913.

ΜΕΤΑ μεγάλης χαρᾶς ἀναγγέλλω, ὅτι τὸ Ράλλειον Βραβεῖον τοῦ Ἀρσακείου ἀπενεμήθη φέτος εἰς μίαν ἀπὸ τὰς ἐνδοξοτωδεστέρας φίλας μου, τὴν δ. **Εὐτυχίαν Κ. Μπούου**. Ἐς τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ δημοσιεύσω τὴν εἰκόνα της, διότι μὲ τὸ βραβεῖον της αὐτὸ ἡ δ. Μπούου τιμᾷ ὅλην τὴν διαπλασιακὴν οἰκογένειαν.

Ἀττικὴ Λύσις, τὰ ψευδώνυμα ποῦ ἐπιτυγχάνουν εἰς μίαν οἱανδήποτε προκριματικὴν ἐκλογήν, εἶνε πλέον ὑποψήφια διὰ τὴν τελικὴν τῆς τετάρτης Τριμηνίας, καὶ οὔτε δικαίωμα, οὔτε ἀνάγκην ἔχουν νὰ θέσουν ἐκ νέου ὑποψηφιότητα εἰς ἑπομένην προκριματικὴν ἐκλογήν. Μόνον εἰς τοὺς μὴ ἐπιτυχόντας χρησιμεύει τὸ προνόμιον τοῦτο.

Μὴν ἔχετε τὴν ἰδέα, *Ἀπελευθερωθεῖσα Ἤπειρος*, ὅτι τὰ μαθηματικὰ «εἶνε ὁ διάβολος τοῦ μαθητοῦ». Ὅταν τὰ παίρνῃ κανεὶς μὲ τὴν καρδιά του, χωρὶς προκατάληψιν, καὶ μὲ ἀπόφασιν νὰ τὰ μάθῃ, δὲν ὑπάρχει εὐκολώτερον μάθημα. Διότι εἶνε ἁπλοῦν ὡς ἡ λογικὴ καὶ ἡ ἀλήθεια. Δοκίμασε, καὶ νὰ ἰδῇς ὅτι δὲν θὰ μείνῃς ἄλλην φορὰν μεταξεταστὲς εἰς τὰ μαθηματικά.

Σεμνὸν Ἴον, αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον σοῦ ἐξέλεξα. Μὲ τόσον πόθον ποῦ ἔχεις, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ διαπρέψῃς εἰς ὅλα. Τὸ ὡραῖον γραμματάκι σου αὐτὸ λέγει!

Ἡ *Σημαία* τοῦ *Ἀβέρωφ* κάμνει τὴν ἑξῆς στατιστικήν: «Ἀπὸ κάθε 100 κομμάτια ποῦ στέλλω διὰ τὴν Σ. Σ. Σ., τὰ 10 ἀπορρίπτονται καὶ τὰ ἐννενῆντα ἐγκρίνονται. Ἐκ τούτων πάλιν 30 δημοσιεύονται καὶ 60 μένουν.» Καὶ συμπεραίνει: «Ποῦ θὰ πῇ ὅτι δὲν ἔχω τύχην!» Ἀλλ' ἐγὼ λέγω, ὅτι ἔχεις καὶ μεγάλην. Ἄλλων «ἀτυχῶν» πολὺ ὀλιγώτερα δημοσιεύονται! Ἀλλ' εἶνε διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ρηθέν, ὅτι κανεὶς, οὔτε ὁ εὐτυχέστερος, δὲν εἶνε εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν τύχην του...

Δεκτὸν τὸ ψηφοδέλτιόν σου, *Φάον*. Πῶς μοῦ φαίνονται αἱ κατὰ τῶν Βουλγάρων νίκαι; Ὅπως φαίνονται καὶ εἰς σέ, καὶ εἰς κάθε Ἕλληνα· Ἡ πλέον ὀνειρευτὴ πραγματικότης καὶ ἡ μεγαλητέρα ἐθνικὴ εὐτυχία. Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ὁ πολιτισμὸς νικᾷ τὴν βαρβαρότητα καὶ ἡ δικαιοσύνη τὴν ἀδικίαν.

Ἡ *Τσούχτρα* μοῦ γράφει: «Ξέρεις, ἀπὸ τῶ καὶ κάμποσο καιρό, πάσχω ἀπὸ ἀφῃρημάδα ποῦ δὲν περιγράφεται. Πρέπει νὰ γράφω τὸ κάθε τί ποῦ μοῦ λέγουν γιὰ νὰ τὸ ἐνθυμοῦμαι. Φαίνεται δὲ ὅτι καὶ τὴν στιγμὴν ποῦ ἔγραφα Μ. Μυστικὰ διὰ τὸν *Τέλλον* *Ἄγραν* θὰ διατελοῦσα ὑπὸ τὸ κράτος αὐτῆς τῆς ἀφῃρημάδας. Γιατὶ πῶς ἀλλοιῶς μποροῦσα νὰ τοῦ γράψω *φιλτάρη* κτλ. Ἄς μὲ συχωρέσῃ λοιπὸν καὶ ἄλλοτε θὰ προσέχω.» Μά ναί, πρόσεχε. Μὲ τὴν ἀφῃρημάδαν μπορεῖ νὰ κάμῃς καὶ πιὸ σπουδαῖο λάθος.

Τὰ ἑστειλα καὶ τάδυο, *Κρητικοπούλα*. Διὰ τὸ ἄλλο ποῦ μοῦ γράφεις, βεβαίως εἶνε παρεξήγησις. Πῶς ἠτοδυνατὸν νὰ 'πῶ, ὅτι καθυστερεῖς τετράδια, ἀφοῦ δὲν ἀνταλλάσσεις Μ. Μυστικά; Πιθανὸν νὰ εἶπα εἰς κάποιον, ὅτι μὲ κανένα δὲν ἀνταλλάσσεις, καὶ ἡ ἀθωότάτη αὐτὴ πληροφορία ἔφθασεν εἰς ταυτιά σου τόσον παραλλαγμένη.

Συγχαίρω τὴν *Μεγάλην Καρδιὰν* διὰ τὰς λαμπρὰς ἐξετάσεις ποῦ ἔδωσεν εἰς τὴν Γαλλικὴν Σχολὴν διὰ τὸ Brevet supérieur, καὶ ἀντιγράφω ἀπὸ τὴν ἐπιστολήν της τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ ἀπόσπασμα: «Τὸ θέμα τῆς ἐκθέσεως τῶν ἑλληνικῶν ἦτο: Ἂν εἴχατε τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξετε ἀπὸ πλουσίαν βιβλιοθήκην τρία ἑλληνικὰ βιβλία, ποῖα θὰ ἐδιαλέγατε καὶ διατί; Διάλεξα τὰ ἑξῆς τρία: Σειρὰ Διηγημάτων, Ἅπαντα Σολωμοῦ καὶ Ἱστορία Παπαρρηγοπούλου. Τοῦ καθηγητοῦ ὅμως ἤρεσε πολὺ τὸ ὕφος τῆς Ἐκθέσεως. Τὴν ἔγραψα δὲ στὴν γλῶσσα ποῦ γράφω πάντα, μὲ τὴν ἄδεια τοῦ κ. Σεφεριάδου (τοῦ ἐξεταστοῦ) ὁ ὁποῖος ἐδήλωσεν ἐξ ἀρχῆς πῶς δὲν θέλει ἑλληνικοῦρες, ἀλλὰ *κὴν γλῶσσαν τῆς Διαπλάσεως*. Δὲν εἶνε τιμὴ κι' αὐτή; Κοντεύει ἡ γλῶσσά σου νὰ γίνῃ ἐπίσημος γλῶσσα τοῦ Κράτους. Πῶς;»

Ἀλήθεια, *Γαλάτεια*, τὰ κομμάτια ποῦ μοῦ στέλλουν διὰ τὴν Σ. Συνεργασίας εἶνε μᾶλλον διὰ μεγάλους. Ἐγὼ ὅμως θὰ τὰ ἤθελα μᾶλλον διὰ παιδιά. Λέγεις ὅτι, ἐπειδὴ εἶνε διὰ μεγάλους, ἀπαιτοῦν περισσοτέραν προσοχὴν καὶ τέχνην. Καὶ ὅμως πολὺ δυσκολώτερον εἶνε νὰ γράφῃ κανεὶς παιδικά. Δι' αὐτὸ κ' ἐγὼ δὲν τὸ ἀπαιτῶ ἀπὸ τοὺς νεαρούς μου φίλους. Θὰ ἐχρειάζετο πέρα ἀνωτέρα τῆς ἡλικίας των.

Ἐξόριστε Ἀτθίς, μὲ μεγάλην μου εὐχαρίστησιν ἐδιάβασα τὸ ὡραῖόν σου γράμμα ὕστερ' ἀπὸ τόσον καιρόν. Πίστευσε, ὅτι συμμερίζομαι τὴν εὐτυχίαν σου ὡς ἰδικήν μου. Εἶπα αὐτὸ ποῦ μοῦ γράφεις εἰς τὸν κ. Φαίδωνα, καὶ ὅταν θὰ σοῦ στείλῃ μετ' ὀλίγον τὸν Α' Τόμον τοῦ «Θεάτρου» του, θὰ συμμορφωθῇ μὲ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

ΔΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Ὑπενθυμίζω, ὅτι Ψηφοδέλτια διὰ τὴν Β' Προκριματικὴν Ἐκλογὴν τῶν ψευδωνύμων, εἶνε δεκτὰ μόνον μέχρι τῆς *15 Ἰουλίου*. Οἱ ὅροι τῆς Ἐκλογῆς ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ 26ον φύλλον.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: «Ἀπ' τὴν παιδική μου ζωὴ» τοῦ *Ρόδου Μοσχοβόλημα*. — «Τὸ ρόδον» καὶ «Τὸ ὄνειρον» τῆς *Γαλατείας*. — «Νέοι Ἀστρονόμοι» τοῦ *Ἀητητίου Εὐζώνου*. — «Τορπίλλες» τῆς *Δυνάμεως τῆς Θελήσεως*. — «Ὁ τίμιος ναύτης» τῆς *Ζίλδας*. — «Πίσω ἀπ' τὸν ἥλιο» τοῦ *Τέλλου Ἄγρα*. — «Φλογερολαλήματα» τῆς *Τσούχτρας*. — «Παντοῦ τὰ πάντα» τοῦ *Φάωνος*. — «Ἐξετάσεις» τῆς *Σημαίας τοῦ Ἀβέρωφ*. — «Ἕνα βράδυ» τοῦ *Βολιώτικου Κερασιοῦ*. — Μικρὰ ἀνέκδοτα καὶ Π. Πνεύματα διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται: «Τὸ ὄνειρόν μου» κτλ. (ἀτεχνοι στίχοι). — «Ἐπιτροπή» (ὑπερβολικόν.) — «Ὁ Καλλιτέχνης» (ἀσήμαντον). — «Θέλασσα καὶ Ζωή» (ἀπαιτισόδοξον). — «Τουρκικὴ ἔρευνα» (λανθασμένον εἰς τὴν βάσιν· «ἕκαστος ἐφ' ὃ ἐτάχθη» !) — «Μόνον εἰς ὄνους!» (δὲν ἔρχεται καλά). — «Χαραυγούλα Θερινή» (τὸ σχέδιον ἐλατωματικόν· ὁ ἐπίλογος ἔρχεται πολὺ ἀπρόοπτος.) — «Ἑσπέρα τῆς ἀνοίξεως» (στίχοι παλαιοῦ ρυθμοῦ· τώρα γράφονται καὶ ἀπὸ παιδιὰ πολὺ τεχνικώτεροι).

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος φρ. 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1913. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α ἀνήκουν εἰς ἀγόρια, καὶ ὅσα ἀπὸ Κ εἰς κορίτσια].

Νέα ψευδώνυμα: *Ἀνέφελος Νύξ* κ. (Χ.Μ) *Ὀρφανὴ Καρδιά*, ἀ. (Β. Ο) *Ἀμαρυλλὶς Παμβότιδος*, κ. (Χ. Π.) *Σεμνὸν Ἴον*, κ. (Μ.Α.) *Σατανᾶς*, ἀ. (Τριὰς Σατανάδων, σᾶς ξέρω) *Χρυσαετός*, ἀ (Γ.Ι.Τ.) *Ἐωσφόρος*, ἀ, (ποῦ σᾶς; πῆρε, Χαλκιδαῖοι).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: — ἡ *Πένα τῆς Διαπλάσεως* (0) μὲ *Μπαρουτοκαπνισμένην Γαλανόλευκην*, *Ὀνειρῶδες Βάλς*, *Τέλλον Ἄγραν*, *Ὠρωιοπαθῆ*— ὁ *Χρυσαετός* (0) μὲ *Κόμησσαν Κατιτί*, *Ἐλπιδοφόρον Ἑλλάδα*, *Βοσκοπούλαν τοῦ Μιστρᾶ*, *Ρωμηοπούλαν* — ὁ *Πόθος τοῦ Ἑλληνισμοῦ* (0) μὲ *Ἀήττητον Εὐζώνον*, *Μινιόν*, *Πᾶνα* — ἡ *Δοξασμένη Ἑλλὰς* (0) μὲ *Ἐξόριστον Ἀτθίδα*, *Κρητικοπούλαν*, *Σημαιοφόρον Ἑλληνα* — ὁ *Μεγαλόφρων Κωνσταντῖνος* (0) μὲ *Ἀθανάσιον Διάκον*, *Βολιώτικο Κεράσι*, *Φάωνα*, *Γλυκοχάραμα*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς *Δοξασμένο 1912* (τὰ ἔλαβα κ' εὐχαριστῶ πολύ. τώρα ποῦ ἐτελείωσες αἰσίως τὰς ἐξετάσεις σου, γράφε μου ὅπως πρῶτα·) *Ἀτρόμητο Εὐζωνάκι* (περιμένω τὰ ὄρσερὰ γραμματάκια, ποῦ θὰ εἶνε γραμμένα κάτω ἀπὸ τὰ μεγάλα κεῦκα τοῦ ὡραίου νησιοῦ σας·) *Πέτρον Κ. Γ.* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ· δὲν σὲ παρεξηγῶ, ἀφοῦ ἔχῃς τόσας ἀσχολίας· εἴδες βέβαια τ' ἀποτελέσματα τοῦ διαγωνισμοῦ ἐκείνου·) *Ἀναστάσιον Θεοδωράκην* (ἑστειλα· εὔχομαι περαστικά·) *Βοσκοπούλαν τῆς Δωρίδος* (πέρασε τὸ δόντι;) *Ἐνθουσιώδη Ἑλλησα* (ἐφύρω, ὅτι τὸ *Μικρὸ Χελιδονάκι* ἐκλήθη εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ καὶ πολεμᾷ τώρα τοὺς Βουλγάρους· ἑπομένως τοῦ εἶνε κάπως δύσκολον νὰ ταποδίσῃ πρὸς τὸ παρόν τετράδια Μ. Μυστικῶν·) *Ἐλπιδοφόρον Ἑλλάδα* (βεβαίως δύναται·) *Ἐωσφόρον* (συμφωνῶ· ἀλλὰ αἱ Ἀγγελίαι πρέπει νὰ εἶνε δημοσιεύσιμοι·) *Πόθον τοῦ Ἑλληνισμοῦ* (σὲ συγχαίρω διὰ τὸν λαμπρὸν βαθμόν·) *Τέλλον Ἄγραν* (ἂν τὸ εὕρω, εὐχαρίστως· διότι τὰ μὴ ἐγκρινόμενα, δὲν τὰ φυλάγω πάντα·) *Διαφνοστεφῆ Ὀλυμπιονίκην* (σύμφωνοι· χαίρω ποῦ εἶσαι καλλίτερα·) *Φίλεργον Χελιδόνα* (ἔχει καλῶς· μὲ αὐτὰς τὰς περιστάσεις, καὶ πολλὰ

εἶγε· ἐγὼ πάντα σᾶς εὐχαριστῶ·) *Δύναμιν τῆς Θελήσεως* (καλέ, μὴ πιστεύῃς σὲ «γρουσουζιές»!) *Ζηλωτὴν τοῦ Δημοσθένους* (εὔχομαι νὰκούσω, ὅτι παντοῦ ἐπῆρες ἄριστα· νομίζω, ὅτι ὁ συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου αὐτοῦ δὲν ζῇ πλέον καὶ εἶνε ὁ ἴδιος ποὺ ἔχει γράψῃ καὶ τὸ πασίγνωστον γαλλοελληνικὸν Λεξικόν· ἄλλα συγγράμματά του δὲν γνωρίζω·) *Ποιμενικὴν Φλογέραν* (στέλλω·) *Ζίλε* (καλῶς νὰ ἔλθῃς!) *Πένναν τῆς Διαπλάσεως* (χαίρω ποῦ ἔγεινες καλά· ὡραιοτάτη ἡ ἐπιστολή σου·) *Ὀρφανὴν Καρδίαν* (καὶ τὰ δύο ψευδώνυμά σου ἰσχύουν ἐξίσου μέχρι τέλους Νοεμβρίου·) *Πανελλήνιον Ὄνειρον* (προσωπικῶς δὲν τὴν γνωρίζω·) *Βολιώτικο Κεράσι* (βεβαίως ἐλήφθη·) *Νιόβην* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ· θερμὰ συγχαρητήρια·) *Δοξασμένην Ἑλλάδα* (εἰς τὸ προσεχές·) *Ἀθανάσιον Διάκον, Ρόδου Μοσχοβόλημα*, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 26ην Ἰουνίου, θὰπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

137ος Διαγωνισμὸς Λύσεων Ἀπριλίου-Ἰουλίου

*(Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 8ης **Σεπτεμβρίου**, ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῇ).*

333. Λεξίγριφος

Δύο σύμφωνα τῶν Γάλλων
Μ' ἕνα ἔντομον ἑνώνεις
Καὶ γνωστὴν ἀρχαίαν πόλιν
Τῆς Ἑλλάδος φανερώνεις.

Ἐστάλη ἀπὸ Ἕνα Χιωτάκι

334. Συλλαβόγριφος

Δύο σύμφωνα ἐπῆραν
Μία νότα μουσική,
Καὶ τὴν ἔθαλαν στὴ μέση
Γιὰ νὰ κάμουν τὸ φαγί.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ταλαικωρηθείσης Ἠπείρου

335. Ἀναγραμματισμὸς

Ἐκ τῶν δώδεκα τὸν ἕνα
Ἐὰν ἀναγραμματίσῃς,
Τῆς Βαλκανικῆς ἐν ὄρος
Εὔκολα θὰ σχηματίσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φθινοπωρινῆς Δύσεως

336. Αἴνιγμα

Τὸ ἀρσενικόν μου εἶνε Αὐτοκράτωρ,
Χώρα ἑλληνική τὸ θηλυκόν μου,
Μονὴ ἱστορικὴ τὸ οὐδέτερόν μου.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Δοξασμένης Ἑλλάδος

337. Πυραμὶς

\+ Οἱ σταυροὶ δένδρον καρποφόρον.
* + * = Στρατιωτικὸν σῶμα.
* * + * * = Ἀρχαία βασίλισσα.
* * * + * * * = Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
* * * * + * * * * = Στρατηγὸς Σπαρτ.

Ἐστάλη ὑπὸ Παναγιώτου Χ. Ζαφειροπούλου

338. Σταυρὸς

Διὰ τῶν κάτωθι γραμμάτων σχηματίσε σταυρόν, ἔχοντα ὁριζοντίως πόλιν τῆς Ἑλλάδος καὶ καθέτως κράτος τῆς Εὐρώπης:

Α Ε Λ Ο Π Σ Σ Υ

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀναστασίου Μπαλτατζιόγλου

339. Κρυπτογραφικὸν

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0	= Ἀργαῖος Τύραννος.
2 3 2 6 2 0	= Πατὴρ ἱστορικοῦ.
3 7 6 2 0	= Πτηνόν.
4 7 3 2 0	= Διαφανές.
5 7 1 6 2 0	= Ζῷον.
6 7 5 9	= Ποτόν.
7 3 4 0	= Ποταμός.
8 4 6 2 0	= Ἀρχαία πόλις.
9 1 7 6	= Σπλάγχνον.
0 8 7 4 6 2 0	= Σύμβολον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πληγωμένου Μαχητοῦ

340. Διπλῆ Ποικίλη Ἀκροστιχὶς

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθεξῆς, ἀποτελοῦν Ἤπειρον. Τὸ δὲ δεύτερον τῆς πρώτης, τὸ τρίτον τῆς δευτέρας, τὸ τέταρτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθεξῆς, περίφημον Πορθμόν:

1, Ὁμηρικὸς βασιλεύς. 2, Ἔντομον. 3, Ρῆμα σύνθετον, σύνηθες εἰς τὰ στρατιωτικά. 4, Γεωργικὸν ἐργαλεῖον. 5, Ἀρχαία, παροιμιώδης πόλις. 6, Ρῆμα σύνθετον, συνώνυμον τοῦ δαπανῶ. 7, Ὁ πρῶτος καὶ καλλίτερος ψάλτης. 8, Κράτος τῆς Ἀφρικῆς. 9, Νῆσος τῆς Ἀφρικῆς μεγάλη.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πειρακτηρίου

341. Φωνηεντόλιπον

* * * * – τς - τμνς

Ἐστάλη ἀπὸ τὴν Μπαρουτοκαπνισμένην Γαλανόλευκην

342. Γρῖφος

	1	1 1	εἰς εἰς
Ἔ; ἄ, ναί ! ::		πον	εἰς εἰς γύρ' ἢ f
	1	1 1	εἰς εἰς θὰ λές.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τέλλου Ἄγρα

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 19

163. Ἡρακλῆς(Ἥρα, κλεής.)—194. Φᾶσις (φᾶ, σῦς.)—195. Νάξος-Ναός.—196. Μέλισσα-μέλι.

197.

	Ι
	Λ Ρ Λ
Μ Α Ι	Ο Σ
Π Ε Ρ Σ	Ε Υ Σ

198.

Τ Ε Λ Α Μ Ω	Ν
Ε Λ Α	Υ
Λ Α Μ Α Χ Ο	Σ
Λ Α Α	Τ
Μ Α Χ Α Ι	Ρ Α
Ω Ο	Ρ Ζ
Ν Υ Σ Τ Α Ζ	Ω

199. ΣΑΜΟΣ - ΠΛΕΙΑ (ΣΗμαία, Ἀλκυών, ΜΕγαρα, Οἰδίπους, ΣΑμουήλ.)—200 Φύλαξέ με ὅταν μ' εὕρῃς, διὰ νὰ μ' ἔχῃς ὅταν θέλῃς.—201. *Οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ ἀλλ' ἐν τὸ εὖ τὸ πολύ.* (οὐκ ἐν τὸ πωλῶ τὸ ἐφ-ἀλλ' - ἐν τὸ ἔφ τὸ πωλεῖ.)

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)

***Τόμοι 12** (οἱ ἐξῆς: **4, 5, 7, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23**)* πρὸς φρ. 1 ἕκαστος, καὶ ταχυδρομικῶς φ. 1,10 διὰ τὸ Ἐσωτ. καὶ 1,30 διὰ τὸ Ἐξωτ.

***Τόμοι 7** οἱ ἐξῆς: **1, 8, 9, 11, 12, 14, 24**,* πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 6ος, 10ος καὶ 13ος ἐξηντλήθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1912

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὧν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδετος φρ. 3 — Χρυσόδ. φρ. 6. Διὰ τὰς Ἐπαρχ. ἄδετος 3,50, χρυσόδ. 6.50 Διὰ τὸ Ἐξωτερ. » 4,— » 7,—

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἕκαστος τιμᾶται ἐλεύθερος ταχυδρ. τελῶν: Ἄδετος φρ. *7*—Χρυσόδετος φρ. *10*.

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1906, ἕως 1912, ὧν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδετος φρ. *8*—Χρυσόδετος φρ. *10*.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις μὲ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον· μὲ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κεφάλαια τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 15 πληρόνονται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαῖα ἢ παχέα ἢ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἓξ λέξεις ἁπλαῖ.—Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελλίαι δὲν δημοσιεύονται].

Ἱδρύεται Σύλλογος. Σκοπὸς συλλογὴ ἐράνων πρὸς ἀποστολὴν τῆς ***Τσούχτρας*** στὸ ἀγαπητό της Δαφνί. - ***Δύναμις τῆς Θελήσεως.***

Μικρὰν *Ἀριστοκράτιδα* καὶ *Ἀφελῆ Ξανθούλαν*.—Δὲν σκεφθήκατε καλά... ἂν συνέβαινεν αὐτό, θὰ ἐργόμουν αὐτοῦ πέρα γιὰ νὰ τρώγατε κοὶ σεῖς. Καὶ τὰ ἄλλα... ἐννοεῖτέ!—***Βολιώτικο Κεράσι.*** *(ΙΓ' 253)*

Νικήτρια *Ἑλλάς*, τί γίνεσαι; Καιρὸν ἔχω νὰ λάδω κάρταν σου. Διατί αὐτὴ ἡ σιωπή;—***Γενναιόψυχος Ἑλληνίς.***

Ζητοῦνται γραμματόσημα Ἑλλάδος, Αἰγύπτου, Σουδὰν καὶ Σάμου· δίδονται καδέναι καὶ ὡρολόγια ὡραιότατα. Διεύθυνσις: Ἀπόστολον Ἐλευθεριάδην, Poste-restante, Βόλον. *(ΙΓ' 255)*

Τριὰς Σατανάδων, πρὶν ἀργίσουν αἱ μεγάλες ζέστες σᾶς φύγανε ;;; Μόνον φρενολόγος σᾶς λείπει !!!—***Σατανᾶς.*** *(ΙΓ' 256)*

Ἀγνωστε *Χ*, συνειθίζω νὰπαντῶ ἀμέσως στὰ Μ. Μυστικά. Ἰδικά του ὅμως δὲν ἔλαβα, καὶ εἶμαι πολὺ λυπημένη γι' αὐτό.
Τσούχτρα. *(ΙΓ' 257)*

Ἀφῆτητε *Εὔξωνε*, *Ἐλπιδοφόρος Ἑλλάς*, μισὴ ὁλᾶ παγωτό;... ὅσους ψήφους θέλετε. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως, πῶς ὅταν θὰ τὸ τρώγω, σεῖς θὰ γλύφετε τὰ κουτάλια σας.—***Ὀνειρώδες Βάλς.*** *(ΙΓ' 258)*

Ἑλληνοπούλα!—Ἔχει πιὸ ὡραιότερο ψευδώνυμο ἀπὸ τὴν **ΜΠΑΡΟΥΤΟΚΑΠΝΙΣΜΕΝΗ ΜΑΣ ΓΑΛΑΝΟΛΕΥΚΗ** ἡ Διάπλασίς μας; Ποιὸς λοιπὸν δὲν θὰ τὴν ψηφίσῃ; *(ΙΓ' 259)*

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 29ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 249).

ΑΘΗΝΩΝ: Βασιλοπούλα τοῦ Βουνοῦ, Ἀναστ. Κ. Τσόκαλης.

ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Γλυκεῖα Αὔρα, Ἄγγελος τῆς Ἐλευθερίας, Διον. Ι. Κλάδης.

ΘΗΒΩΝ: Μελέτιος Ἀθ. Λιάσκος.

ΚΑΛΑΜΩΝ: Σταυρ. Κωτόπουλος. Δημ. Β. Κουμοῦτσος.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Στεφανία Σ. Πατρικίου, Γερ. Μ. Γιαννουλάτος, Αἰκατερίνη Δ. Φίλιππα.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Γ. Σοῦτσος.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Διον. Χ. Δέδες, Ντίνα Περτουντζῆ, Δημ. Σπ. Τσάκωνας, Παναγ. Ι. Ἰωαννίδης.

ΚΩΝ ΠΟΛΕΩΣ: Ἀτρόμητο Εὐζωνάκι, Σπαρτιάτης, Δ. Κ. Ἀράπης.

ΠΑΤΡΩΝ: Πατρινὸ Ναυτόπουλο (28-29)

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Παναγ. Ι. Μπαμπαρέσος, Ἰάσων Κ. Σκέντερις, Γρ. Ι. Ἀρμυράντης.

ΣΥΡΟΥ: Καλλιόπη Ν. Ἀράγκη, Κατίνα Α. Καρδίτση.

ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: Γεωργ. Κ. Παπαγεωργίου.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Ἑλένη Ἀν. Χρηστοπούλου, Αὐλίκα Λαρδίκου, Γωγούλα Ἀθ. Χρηστοπούλου.

ΦΙΛΙΑΤΡΩΝ: Π. Λεβέντης.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Γενναιόψυχος Στρατηλάτης, Κωνσταντῖνος Μ. Καλλίας, Σ. Α. Ζάχος, Νικολ. Ζ. Σπάλας, Δημ. Ε. Ὀλύμπιος.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὑρόντων ὀρθὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθη ὁ ἐν Πειραιεῖ ΙΑΣΩΝ Κ. ΣΚΕΝΤΕΡΙΣ ὁ ὁποῖος ἐνεγράφει διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Ἰουλίου.

Πλειοτάζουν δρ.1 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγωνισμόν.

Τύποις «Αὐγῆς Ἀθηνῶν» ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ *Πλατεῖα Ἁγίων Θεοδώρων.—2468*